

KINH PHẬT BẢN HẠNH TẬP

QUYỂN 10

Phẩm 8: TƯỞNG SƯ XEM TƯỞNG (Phần 2)

1. Tiếng nói âm điệu trầm bổng trong trẻo, vang rất xa.
2. Bốn răng cửa lớn trọi.
3. Vành răng sắc bén.
4. Răng không thiếu, không mẻ.
5. Mũi tròn thẳng như chim Anh vũ.
6. Lông mi đều nhau, kín đáo.
7. Trái tai dày, thông dài.
8. Tai không cong méo.
9. Tai không nhám rít.
10. Con mắt không suy giảm.
11. Mắt không tật bệnh.
12. Các căn tịch định.
13. Khuôn mặt đẹp đẽ không ai hơn.
14. Tóc thuần một màu xanh biếc.
15. Tóc mượt óng.
16. Tóc không nhám rít.
17. Tóc mọc dày mà không rối.
18. Tóc dài đều đặn.
19. Tóc không thừa, không loang lổ.
20. Tóc xoáy thành búi nhỏ.
21. Tóc xoắn về phía bên hữu theo hình chữ Vạn.
22. Nhục ké trên đầu nổi lên hình đỉnh núi.
23. Xương sọ và xương trán bèn chắc.
24. Đánh đầu dùng sức người hay phi nhân không thể đập vỡ được.
25. Đánh đầu vồi vọi, rất cao, mắt người không trông thấy.

(nguyên bản thiếu ba vẻ đẹp).

Tâu Đại vương, nếu người nào thân thể đầy đủ ba mươi hai tướng Đại Trượng phu, lại có tám mươi vẻ đẹp như vậy, thì người này nhất định sẽ thành Bậc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, sau khi thành Phật sẽ chuyển Pháp luân Vô thượng tối diệu.

Đại tiên A-tư-đà vì Đại vương kể tám mươi vẻ đẹp, rồi lại suy nghĩ: “Nay Đồng tử này chẳng bao lâu sẽ xuất gia tu tập chứng thành Phật quả, rồi chuyển Pháp luân tối thắng vi diệu”. Đang khi suy nghĩ, tự phát sinh trí tuệ liền biết được: “Ba mươi lăm năm sau kể từ nay trở đi, Đồng tử này sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, rồi chuyển Pháp luân vô thượng tối thắng”. Lúc đó, do Tiên nhân chuyên tâm chánh niệm, lại thấy các căn của cơ thể mình suy thoái, rồi tự quở trách, thốt lời ta thán:

—Ôi thôi! Ta ngày nay sống ngoài giáo pháp của Đồng tử, chẳng được nghe lời giáo hóa của Ngài.

Quán tướng như vậy, rồi buồn khóc thành tiếng! Nghẹn ngào nước mắt, nước mắt ràn rụa trên mặt.

Vua Tịnh Phạn thấy Tiên nhân kêu khóc áo não, cảm lòng không được nên cũng buồn thương cất tiếng khóc òa. Hoàng hậu Ma-da thấy cảnh như vậy sứt sùi rơi lệ, tất cả đại thần quyến thuộc dòng họ Thích cảm xúc đều cất tiếng khóc vang, tất cả kẻ lớn người nhỏ trong cung đều buồn khóc, nước mắt như mưa.

Đại vương Tịnh Phạn nước mắt nước mũi đang ràn rụa cả mặt mày, bạch Tiên nhân A-tư-đà:

–Này Đại đức Tôn sư, ngày đản sinh Đổng tử, trong hoàng tộc Thích cũng sinh năm trăm đồng tử, rồi nhà vua kê sơ lược cho đến năm trăm đồng nữ, năm trăm tôi trai, năm trăm tở gái, năm trăm ngựa tốt, năm trăm voi trắng sáu ngà đồng ngày đó tập trung trước cửa cung điện, năm trăm kho tàng tự nhiên xuất hiện, năm trăm hoa viên cũng tự nhiên xuất hiện khắp bốn mặt thành Ca-tỳ-la, năm trăm thương gia mang của cải từ phương xa đến thành Ca-tỳ-la, rồi lại có các vua lân bang đều đến quy lễ và hiến dâng năm trăm tàn lọng và năm trăm bình bằng vàng, rồi các vị Trưởng giả, Bà-la-môn, Sát-đế-lợi đem hiến dâng một vạn đồng nữ để cho ta sử dụng.

Này Đại tiên Tôn sư, ngày sinh ra Đổng tử, đối với tất cả những gì trong tâm ta mong muốn đều được thành tựu một cách viên mãn. Khi ấy ta mời các vị tướng sư Bà-la-môn danh tiếng trong nước tập trung về hoàng cung để bàn giải tướng kiết hung. Các Quốc sư sau khi quan sát dung mạo Đổng tử, họ đều vui mừng hơn hở trần ngập châu thân, không thể kiềm chế được. Duy nhất chỉ một mình Tôn sư ngày nay thấy Đổng tử lại buồn khóc rơi lệ là lý do gì? Làm cho trăm và quyến thuộc sinh tâm lo sợ, xin Đại sư vì trăm giải bày. Hay là Đổng tử ta gặp tai họa chẳng lành gì chẳng? Tai họa tự thân Đổng tử phát sinh hay từ ngoài đưa đến?

Đại tiên A-tư-đà thấy Đại vương Tịnh Phạn nước mắt loang lổ trên đôi gò má buồn rầu lo lắng, liền tâu Đại vương:

–Tâu Đại vương, ngày nay ngài chẳng nên buồn rầu áo não. Vì sao? Vì hạ thần chẳng phải thấy Đổng tử có tai họa biến đổi gì, cũng chẳng phải thấy các khổ não trên nhục thân, hay những việc chẳng lành từ bên ngoài đưa đến cho Đổng tử. Xin Đại vương phải biết: Đổng tử tuổi thọ lâu dài, có oai đức lớn, thân thể đoan chánh đáng kính yêu, thân như vàng ròng, đầu tròn như tàn lọng, mũi thẳng như ống đồng, da thịt hồng hào, thân hình cân đối, đẹp như tượng vàng, thân có ba mươi hai tướng Đại Trượng phu. Đại vương, Đổng tử lại thêm tám mươi vẻ đẹp vi diệu, những tướng như vậy không phải tướng Chuyển luân thánh vương. Đại vương, những tướng như vậy đều là tướng chư Phật và Bồ-tát. Bạch Đại vương, do hạ thần thấy tướng Đổng tử như vậy, quyết định Đổng tử sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, rồi ngài sẽ chuyển Pháp luân Vô thượng thanh tịnh. Vì tất cả chúng sinh trời, người ở thế gian, ngài thuyết pháp Sơ thiện, Trung thiện và Hậu thiện, cho đến thuyết các pháp Phạm hạnh thanh tịnh. Nếu ai nghe được giáo pháp này, kẻ nào lẽ ra bị sinh thì chấm dứt sinh, kẻ nào thọ cảnh già yếu thì đoạn cảnh già yếu, kẻ nào thọ tật bệnh thì hết tật bệnh, kẻ nào gặp cảnh chết chóc thì khỏi chết. Tất cả những lo buồn khổ sở của chúng sinh đều được giải thoát.

Bạch Đại vương, hạ thần tự hận mình tuổi già sức yếu, mạng sống chẳng bao lâu, vào lúc ấy không còn để chiêm ngưỡng tôn nhan Đấng Vô Thượng, mất lợi ích lớn lao này, do vậy ngày nay hạ thần buồn khóc là hận cảm thấy mình bị thiệt thòi, chẳng phải Đổng tử có điềm chẳng tốt. Rồi vì Đại vương, Tiên nhân nói kệ:

*Ta tự hận mắc điều trái ngược,
Tuy đời này may gặp được ngài,
Nhưng tuổi già các căn suy thoái,*

*Xả báo thân còn chẳng bao lâu,
Đâu gặp được ngày Ngài thành đạo.
Ta sẽ mất đi lợi ích lớn
Uống một đời pháp chẳng được nghe!
Nghĩ như vậy nửa mừng nửa tủi.
Dòng Đại vương hưng thịnh từ đây.
Ngài dẫn sinh, trời, người hưởng phước,
Đời ác trước khổ não dày vò,
Ngài khiến tất cả đều an lạc.*

Này Đại vương, vô lượng vô biên chúng sinh khi bị lửa phiền não tham, sân, si thiêu đốt, Ngài sẽ rưới nước pháp cam-lồ vi diệu để dập tắt ngọn lửa phiền não. Khi vô lượng vô biên chúng sinh độc ác rơi vào đầm tà kiến, bị mê hoặc không thấy con đường chân chánh, Ngài sẽ làm vị Hưởng đạo sư, chỉ cho con đường tốt rộng rãi bằng phẳng, đi thẳng đến cảnh Niết-bàn. Khi vô lượng vô biên chúng sinh đau khổ, bị giam cầm trong lao ngục phiền não, Ngài sẽ chỉ cho phương pháp tháo mở gông cùm phiền não. Đối với vô lượng vô biên chúng sinh ngu muội ở trong đêm dài tăm tối, bị màn mây che lấp mắt mù, Ngài sẽ vì họ làm phát sinh con mắt đại trí tuệ. Đối với vô lượng chúng sinh thấm độc ô nhiễm, do bị tên độc phiền não bắn nhằm, Ngài sẽ giúp nhổ mũi tên để khỏi đau khổ.

Nay hạ thần tuổi đã xế chiều, thân tâm suy bại, nghĩ đến lúc đó tui hận không được nghe pháp, vì vậy hạ thần kêu khóc rơi lệ.

Tâu Đại vương, thí như hoa Ưu-đàm, vô lượng vô biên ngàn vạn ức năm mới nở một lần. Chư Phật cũng vậy, vô lượng vô biên ngàn vạn ức kiếp mới xuất hiện ở thế gian, rất là khó gặp.

Tâu Đại vương, nay Đồng tử quyết định sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, quyết định sẽ chuyển Pháp luân vô thượng, hạ thần bị thiệt thòi không còn để dự vào thời kỳ đó, nay tuy gặp được ngài mà cũng như cách biệt, nghĩ vậy mà sinh buồn khóc.

Tâu Đại vương, chúng sinh lúc ấy được lợi ích lớn, được phước nghiệp lớn. Nếu chúng sinh nào thấy được Đại thánh Đồng tử ở địa phương nọ, thiên tọa dưới gốc cây Bồ-đề hàng phục bốn ma, những chúng sinh đó sẽ được nhiều lợi ích, cuối cùng được Phật độ thoát.

Tâu Đại vương, Đại thánh Đồng tử sau khi thành đạo, Ngài lần lần hướng về nước Ba-la-nại, thuyết vô thượng diệu pháp, độ thoát tất cả chúng sinh, được chứng đạo quả thù thắng.

Tâu Đại vương, Đồng tử trang nghiêm thanh tịnh cõi Diêm-phù-đề này, tất cả Thánh nhân Bà-la-môn đều vâng lời dạy bảo của ngài, được chứng quả A-la-hán. Hạ thần nghĩ như vậy mà buồn khóc.

Tâu Đại vương, những chúng sinh đó đã đủ thiện duyên sinh ra làm người, lại may sinh trong thời gian gặp Phật, được nhiều lợi ích, được nhiều phước nghiệp. Kể cả chư Thiên cõi trời Đao-lợi, ngồi trên lầu bảy báu từ Thiên giới giáng xuống, vây quanh Đức Phật nghe thuyết pháp và có vô lượng chúng sinh lễ bái Thế Tôn.

Tâu Đại vương, ngài đã trồng nhiều thiện căn nên ngày nay mới được làm thân người, ngài hưởng vô lượng tài lợi và pháp lợi. Khi nhà vua thấy được con mình thành đạo, ở trong trời người thuyết diệu pháp, chùng đó sẽ chứng minh cho lời thần nói, không còn phải nghi ngại.

